

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.991/2016/4.

A tanács tagjai:

Dr. Mészáros Mátyás a tanács elnöke
Böszörményiné dr. Kovács Katalin előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Beleznay Zsolt ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:

Dr. Zalán Gábor Ügyvédi Iroda

A per tárgya:

személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása és
jogkövetkezményeinek alkalmazása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 17.Pf.21.171/2015/4-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 25.P.20.503/2015/7.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a per fő tárgya tekintetében hatályában fenntartja. A perköltség és illeték megfizetésére kötelező rendelkezéseit részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú ítéletet ebben a körben részben megváltoztatja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 14.000 (tizennégyezer) forint első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felperes 360.000 (háromszázhatvanezer) forint, az alperes 90.000 (kilencvenezer) forint le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illeték megtérítésére köteles, az állam javára, külön felhívásra.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2014. január 22-én az alperes mint megbízó a .. mint megbízott, továbbá a felperes mint modell között megbízási szerződés jött létre annak érdekében, hogy az alperes a .. Magazin 2014. márciusi számában és egyéb kiadványokban, nyomtatott és digitális formában a felperesről készült képeket meghatározott helyeken, módon felhasználja, 1.000.000 forint + áfa megbízási díj ellenében. A szerződés alapján az alperes megbízottja egy fotósorozatot és négy db werkfilmet készített a felperesről. A 2014. márciusi lapszámban megjelent a fotósorozat, a werkfilmek pedig reklámcélból 2014. március 12., 13. és 14. napján kerültek feltöltésre a .. portálra „.. bemutatja: Így készült .. sorozata” címmel, 1.-4. sorszámmal. A werkfilmeket a nyilvánosságra hozatalt megelőzően nem küldték meg a felperesnek hozzájárulás megadása céljából. Az internetes megjelenést követően a werkfilmeket illegális úton más weboldalakra is feltöltötték.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes által róla készített mozgókép felvételek hozzájárulása nélkül történt nyilvános közlésével megsértette képmása és jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát. A jogsértés miatt 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és 2014. február 28. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére, a további jogsértéstől való eltiltásra és elégtételadásra kérte kötelezni az alperest.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes által készített, a felperes képmását tartalmazó, „A .. bemutatja: Így készült .. sorozata 3., 4.” című mozgókép felvételeknek az általa üzemeltetett .. weboldalon való, felperes hozzájárulása nélküli nyilvános közzétételével megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő, valamint jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát. Az alperest eltiltotta a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül magánlevélben fejezze ki sajnálkozását a jogsértésért. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forintot és ezen összeg után, 2014. március 13. napjától járó késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [5] A peres felek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét

nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes által készített, a felperes képmását tartalmazó „A .. bemutatja: Így készült .. sorozata 1., 2.” című mozgóképfelvételeknek az általa üzemeltetett .. weboldalon való, felperes hozzájárulása nélküli nyilvános közzétételével is megsértette a felperes képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát. E tekintetben is eltiltotta az alperest a további jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül emiatt is fejezze ki magánlevélben sajnálkozását. Az alperes marasztalását 300.000 forintra és annak az elsőfokú ítéletben írt késedelmi kamataira leszállította és az alperes perköltség fizetésre kötelezését mellőzte. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 88.900 forint elsőfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi joggal kapcsolatos igényekre is kiterjedően elutasította. A felperes által fizetendő elsőfokú kereseti illeték összegét 120.000 forintra felemelte, míg az alperes által fizetendő kereseti illeték összegét 36.000 forintra leszállította. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 61.700 forint másodfokú perköltséget. A felperest 227.449 forint, az alperest 72.000 forint le nem rótt fellebbezési illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte, külön felhívásra.

- [6] Az ítélet tábla megállapította, hogy a felperes a keresetében tárgyaláson tett nyilatkozataiban valamennyi felvétel vonatkozásában sérelmezte képmáshoz fűződő jogának megsértését és mivel az 1. és 2. számú videofelvétel vonatkozásában sem rendelkezett az alperes a nyilvánosságra hozatalhoz szükséges felperesi hozzájárulással, a jogsértést e tekintetben is megállapította a másodfokú bíróság a Ptk. 80. § (1) bekezdése alapján és alkalmazta a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti objektív jogkövetkezményeket.

A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a videofelvételek, mint mozgóképek önmagukban mást, többet jelenítenek meg, mint a fotók, új dimenziót jelentenek ahhoz képest, azonban, ami a felvételeken látható, megfelel a valóságnak, tehát a felperes hírnevét nem sérthetik. Megállapította, hogy a videoanyagoknak az alperes honlapjáról történt letöltése, ezeknek a pornóoldalakon való illegális megjelentetése az alperes terhére nem róható, azt nem ő valósította meg, nem adta át a felperes engedélye nélkül a felvételeket másoknak és nem is ő jelenítette meg azokat a kérdéses oldalakon. Tehát, bár a felperes jóhírneve a videofelvételek további megjelenése miatt sérülhetett, de ezt nem az alperes okozta, ezért az ezzel kapcsolatos felperesi követelést elutasította a másodfokú bíróság. A nem vagyoni kártérítés tekintetében rámutatott, hogy az 1. és 2. videofelvétellel kapcsolatban ilyen igényt a felperes nem érvényesített, nem tartotta ezt a két felvételt sérelmesnek, saját .. oldalán is közzétette az első videofelvételt, a 3. és 4. videofelvételek

vonatkozásában illetheti meg tehát kizárólag a nem vagyoni kártérítés. A kihallgatott tanúk vallomását nem tartotta az ítélet tábla meggyőzőnek, azok ellentétben álltak a felperes személyes előadásával, a tartózkodási helyével kapcsolatban előadottakkal is. Nem nyert egyértelműen igazolást az, hogy a felperes és édesanyja közötti konfliktus nem a fotók, hanem kifejezetten a videofelvételek nyilvánosságra kerülése miatt alakult ki. Mindezek alapján az ítélet tábla abból indult ki, hogy a felperes sérelmét kizárólag az a körülmény jelentette, hogy személye és neve, illetve képmása a pornográfia fogalmával vált összefüggésbe hozhatóvá. Ez kétségtelenül új, negatív asszociációkat teremt, aminek a kialakulását bizonyosan az a tette lehetővé, hogy a videofelvételeket az alperes a felperes engedélye nélkül nyilvánosságra hozta. Ugyanakkor azt is figyelembe vette, hogy a megbízási szerződés alapján a felperesnek számolnia kellett azzal, hogy a fényképezésről készült videofelvétel valamilyen formában nyilvánosságra fog kerülni. Azt a szerződés alapján nem is akadályozhatta volna meg, így egyetértési jogosultsága nem jelentett többet, minthogy esztétikai szempontok alapján válogasson a felvételek között. Mindezek alapján az ítélet tábla 300.000 forintban ítélte megállapíthatónak azt az összeget, amellyel a felperest ért jogsérelem kompenzálható és az alperes vonatkozásában kellő biztonsággal elérhető prevenciós hatás.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatását és az elsőfokú eljárásban előterjesztett keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Jogi álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, a Ptk. 75. § (1) bekezdését, 78. § (1) bekezdését, a 355. § (1) és (4) bekezdését, a Pp. 2. § (1) bekezdését, 8. §-át és a 253. § (3) bekezdésében foglaltakat. A jóhírnévsértés tekintetében a jogerős ítélet indokolását okszerűtlennek tartotta, mert a személyiségi jogsértések sajátossága azok objektív jellege, a felelősség tehát felróhatóságtól független. Nem vitásan megvalósult az alperesi oldalon jogellenes magatartás, amivel okozati összefüggésben a felperes jóhírneve sérült, és ezzel okozati összefüggésben a felperesnél jelentkező hátrány is megállapítható.
- [8] A nem vagyoni kártérítés tekintetében hivatkozott arra, hogy több személyiségi joga sérült, a jogsértés ismétlődő jellegű, üzleti célzatú volt. Nem csupán köztudomású tényre hivatkozott, többletbizonyítást is felajánlott. A tanúk egyező előadást tettek a felperesnél jelentkező hátrányok tekintetében, még ha az időpontokra nem is emlékeztek pontosan. Hivatkozott arra, hogy a szerződésben abszolút hozzájárulási jogot kötött ki a felvételek nyilvánosságra hozatala tekintetében, így lehetősége volt a nyilvános közléshez megkívánt hozzájárulás teljes megtagadására is.

Nem volt relevanciája annak, hogy milyen összegű ellenszolgáltatást kapott a felperes a képmás jelentős terjedelmű felhasználásáért. Az ellenszolgáltatással az alperes nem szerzett jogot arra, hogy hozzájárulása nélkül hozza nyilvánosságra a felperesről készült, több esetben kiszolgáltatott helyzetben bemutató felvételeket. A megállapított csekély összegű nem vagyoni kártérítés prevenciós hatást nem gyakorol az alperesre, figyelemmel arra is, hogy a felperes alperes perköltségében való marasztalása azt eredményezi, hogy ennek az összegnek a nagy része is elenyészik. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság nem értékelte: az alperes nem csupán a jogszabályi rendelkezéseket, de a felek szerződését is megsértve járt el, amikor hozzájárulása nélkül hozta nyilvánosságra a felvételeket. Ez olyan többletmagatartás az alperes oldalán, amit értékelni kellett volna. Hivatkozott arra, hogy a mérlegelés körében megjelölt körülmények, a közléshez történt hozzájárulás hiányának súlytalannak tekintése, a felperesnek fizetett ellenértékre való hivatkozás, elegendő prevenciós hatás megállapítása nem szolgálhatnak alapul a túlzóan alacsony összegű nem vagyoni kártérítés megállapításához.

- [9] Tévesnek tartotta a másodfokú ítéletben megállapított perköltséget. Előadta, hogy a perre az alperes adott okot, a felperes hazautazásával kapcsolatos költségei nem merültek volna fel, ha nem kényszerül perindításra. Emellett az elsőfokú bíróság kötelezte a tárgyaláson való személyes megjelenésre. A keresetlevél benyújtásához képest rövid határidővel kitűzött első tárgyaláson nem tudott megjelenni külföldi tartózkodása miatt, a második tárgyaláson a jóhiszemű pervitel követelményére tekintettel annak ellenére megjelent, hogy továbbra sem tartózkodott Magyarországon. Ez az eljárás megfelel a Pp. 2. § (1) bekezdésében rögzített elvnek is. Előadta, hogy az első tárgyalás időpontjában még nem ismert teendői miatt tartózkodott külföldön, nem tudta azt sem előre, hogy 2015 júliusában nem a per miatt, hanem más okból Magyarországon fog tartózkodni. Álláspontja szerint a repülőjegy árának perköltségkénti viselése tárgyában hozott másodfokú ítéleti döntés a fellebbezéshez kötöttség elvét is sérti. Az alperes harmadlagos kérelemként jelölte meg fellebbezésében e perköltségben marasztalásának mellőzését, az elsődleges és másodlagos fellebbezési kérelmében foglaltak elfogadásának esetére. A másodfokú bíróság azonban helyt adott mind az elsődleges, mind a másodlagos alperesi fellebbezési kérelemnek, így a fellebbezéshez kötöttség elve okán a harmadlagos fellebbezési kérelmet el kellett volna utasítania.

- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

- [12] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (2) bekezdésének megfelelően kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta felül.
- [13] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.
A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Helyesen hivatkozott arra a felülvizsgálati kérelem, hogy a Ptk. szabályozása csupán példálódzó felsorolást tartalmaz, amely mellett más magatartás is eredményezhet az érintett hátrányos megítélésére alkalmas jóhírnévsértést.
Ugyanakkor az ítéletábra helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem sértette meg a felperes jóhírnévét. E körben a felperes keresetében azt kifogásolta, hogy a videofelvételek weboldalakon való megjelenése személyét olyan nem kívánatos kontextusba helyezte, ami a róla kialakított képet rombolja, ugyanis korábban nem azonosították a kifogásolt pornográf tartalommal. A peradatok alapján azonban az nem állapítható meg, hogy az alperes tette közzé a felvételeket további internetes felületeken, illetve azt bármilyen módon lehetővé tette, ezért a jóhírnévsértés megállapítása, az eltiltás és az elégtételadás mint objektív jogkövetkezmények nem alkalmazhatóak vele szemben. A felelősség e jogkövetkezmények tekintetében valóban nem függ az alperes felróható magatartásától, azonban az eljárásban az volt megállapítható, hogy az alperes nem tanúsított olyan jogellenes magatartást, amely a felperes jóhírnévét bármilyen módon sértené.
- [14] A felperes megalapozatlanul kifogásolta a nem vagyoni kártérítéssel kapcsolatos döntést is. Az ítéletábra a Pp.206.§ (3) bekezdésének megfelelően mérlegelte a perben beszerzett bizonyítékokat, azzal a Kúria is teljes körűen egyetértett. A jogerős határozat okszerűtlen, iratellenes megállapítást, következtetést nem tartalmaz, ezért a felülvizsgálati eljárásban annak felülmérlegelésére nem volt lehetőség.
A felperes jóhírnévének megsértése miatt a fentiekben kifejtettek alapján - jogsértés hiányában - az alperes nem kötelezhető nem vagyoni kártérítés megfizetésére, és a képmás védelméhez fűződő joga megsértése miatt kizárólag a 3. és 4. számú videofelvétel közzététele tekintetében volt vizsgálható a felperes nem vagyoni kártérítési igénye. A felperes keresetében hátrányként a Pp.163.§ (3) bekezdésében foglaltakra hivatkozott. Emellett előadta, hogy a werkfilmek átlépik azt az ízlésbeli határt, ami számára elfogadható. A megbízási szerződés 3.1-5. pontja alapján a felperes

tudomásul vette, elfogadta, hogy részt vesz a megbízó által szervezett fotózáson és az ott werkfilmek készülnek, amelyeken egyaránt lehetnek ruhában készült és aktképek. A szerződés szerint a felperes aláírásával fejezi ki hozzájárulását a megjelenésre szánt felvételek szerződés szerinti nyilvánosságra hozatalához. A megbízó és a felperes egyetértésben választja ki a felvételeket. A Kúria a felülvizsgálati kérelem érvelésére figyelemmel utal arra, hogy a felperesnek a megbízási szerződés 3.3 és 3.5 pontjából következően számolnia kellett azzal, hogy az aktképeket tartalmazó werkfilmek, illetve azok egy része mindenképpen nyilvánosságra kerül. Az ítélőtábla helytállóan mérlegelte a felperes előadását, a tanúvallomásokot és az okirati bizonyítékokat, amelyek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperest ért hátrány 300.000 forint nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható.

[15] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott arra, hogy az ítélőtábla megsértette a fellebbezéshez kötöttség elvét. Ugyanakkor a Kúria nem osztotta az ítélőtábla érvelését, miszerint a felperes elsőfokú eljárásban a tárgyaláson való megjelenésével kapcsolatban tanúsított magatartása rosszhiszemű pervitelnek tekinthető. A felperes tárgyaláson való megjelenésével összefüggésben ténylegesen felmerült és igazolt utazási költségének felszámítása a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján nem kizárt. A Pp. a költségnek perköltséggé válása feltételül azt szabja, hogy az a célszerű és jóhiszemű pervittel kapcsolatban merüljön fel. Miután a Pp. nem rendelkezik a jóhiszeműség fogalmáról, a polgári jogi rosszhiszeműség fogalma erre is alkalmazható, azaz akkor jár el rosszhiszeműen a fél, ha tudja vagy kellő gondosság mellett tudnia kellene, hogy eljárása nem jogszerű. E feltételek hiányában a fél eljárása nem ütközik a rosszhiszemű pervitel tilalmába, tehát magatartása jóhiszeműnek minősül. Így jelentős perceseekmény, a fél személyes meghallgatása miatti megjelenésével kapcsolatos útiköltség tehát olyan perköltség, amelynek viseléséről a Pp. rendelkezései alapján kell a bíróságnak határoznia. Ugyanakkor nincs olyan rendelkezés, amely szerint ezek a költségek a felet a pernyertesség vagy pervesztesség arányától függetlenül megilletnék. Így a perköltség viselésére a Pp. 81. §-ában foglalt szabályok az irányadók. A Pp. 81. §-ának (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz. Mindezeknek megfelelően a felperes 543.110 forint útiköltsége 1/4 részének, azaz 136.000 forintnak a megtérítésére tarthat igényt.

[16] Az ítélőtábla jogerős ítéletében a kereseti illetéket 156.000, míg a fellebbezési illetéket 349.449 forintban határozta meg. A felperes a Ptk. 84. § (1) bekezdése alapján személyhez fűződő jogának megsértése miatt érvényesített többféle polgári jogi igényt. Mivel ezek a követelések ugyanazon jogi tényből és

ugyanazon jogviszonyból erednek, egységes keresetet jelentenek. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. §-ának (1) bekezdése szerint a polgári peres eljárás illetékének alapja az eljárás tárgyának az értéke. Az Itv. 40. §-ának (1) bekezdése szerint ha a fél egy eljárásban egy jogviszonyból eredő több igényét érvényesíti, az eljárás tárgya értékének megállapításakor - a járulékok figyelmen kívül hagyásával - az előterjesztett igények együttes értékét kell figyelembe venni. Eszerint az Itv. csak azon igények értékének összevonását teszi lehetővé az illetékalap meghatározásához, ahol az eljárás tárgyának értéke megállapítható. Így ha a jogosult egy keresetben objektív és szubjektív szankciót együtt érvényesít, az a perérték meghatározása szempontjából egységes keresetnek minősül és a Pp. 24. §-a, valamint az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése alapján az összegszerűen meghatározott kártérítési követelést kell az illeték alapjaként figyelembe venni. Az Itv. 40.§ (1) bekezdése értelmében kizárólag a fél által egy jogviszonyból eredő, több igény vagy több jogviszonyból eredő igények együttes érvényesítése (valóságos tárgyi keresethalmazat) esetén ad lehetőséget az előterjesztett igények együttes értékének a figyelembe vételére.

A Kúria több határozatában kifejtette (EBH1999.94., BH2001.367., BH1999.250., Pfv.IV.20.558/2015/3.), hogy a személyhez fűződő jogsértés megállapítása és annak további jogkövetkezményei alkalmazása iránt indított perben az eljárási illeték alapjául a kártérítési követelés szolgál. A meg nem határozható perérték csak akkor vehető figyelembe az eljárási illeték alapjául, ha az így számított érték meghaladja a kártérítési követelést.

A perbeli esetben a kereseti illeték összege 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés után az Itv. 42. § (1) bekezdése szerint 6%, azaz 120.000 forint. A felperes fellebbezésében vitatott követelés értéke 2.000.000 forint, amely után a fellebbezési illeték az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése szerint 8%, azaz 160.000 forint. Az első- és másodfokú eljárásban felmerült eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM r. 13. §-ának (2) bekezdése szerint a felperes és az alperes pernyertesség-pervesztesség arányában köteles. Mindezek alapján, mivel a felperes követelései tekintetében - a jogsértések megállapítása és a nem vagyoni kártérítés figyelembe vételével - 1/4 mértékben lett pernyertes, ennek megfelelően köteles a 90.000 forint kereseti és 120.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére. Míg az alperes a fennmaradó 30.000 forint kereseti és 40.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére köteles az állam javára külön felhívásra.

- [17] A fentiek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (3) bekezdése szerint a per főtárgya tekintetében hatályában fenntartotta, míg a perköltség és illeték vonatkozásában a jogerős ítéletet a Pp.275.§ (4) bekezdésének megfelelően részben hatályon kívül helyezte, a Pp.253.§ (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az elsőfokú ítéletet ebben a keretben részben

megváltoztatta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

- [18] Alaptörvény VI. cikk, Ptk. 75.§, 78.§, 355.§, Pp.2., 8., 253.§ (3) bekezdés

Záró rész

- [19] A Kúria a Pp. 81.§ (1) bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése szerint kötelezte a felperest az alperes jogi képviseletének ellátásával felmerült eljárási költség megfizetésére. A perköltség meghatározásánál 75.000 forint elsőfokú, 37.500 forint másodfokú és 37.500 forint felülvizsgálati eljárási költséget, azaz összesen 150.000 forintot vett figyelembe, amelyet a felperes tárgyaláson való megjelenésével felmerült költségének a pernyertesség arányában öt megillető 136.000 forint összeggel csökkentett.
- [20] A 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésének megfelelően kötelezte a felperest 150.000 forint, az alperest pedig 20.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.
- [21] A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp.274.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2016. december 14.

Dr. Mészáros Mátyás s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő